

Až tam hore pod zelenou jedličkou

♩ = 90

Zapísal Anton Budinský



2. Vraví šuhaj modrookej dievčine,
bráni mi to moja drahá mamička.
[:Vyviedou vám svú Aničku do hájička
a vrazil jej ostrý nôž do srdiečka.:]

3. Na tie slová Anička sa uľakla,
zbledla celá ako biela fialka.
[:Ústa sa jej pomaly pohybujú
a jej očká do neba sa dívajú.:]

4. Nabral Janík bystrej vody z potôčka
a potrel jej ho o Aničkine líčka.
[:Vstávaj hore moja drahá Anička,
nezaspi mi ako moja mamička.:]

5. Skrvavená je moja košielôčka,
oper že ju moja drahá Anička.
[:Oper že ju ale pekne na bielo,
lebo idem pre žandárov včas ráno.:]

6. Na tie slová žandári ho chytili,
ruky, nohy poviazať mu kázali.
[:Čos urobil prešvárny šuhajičku,
prečos zabil svoju drahú mamičku.:]